

ing. o. l.

210

BEKESEGES TÜRES

ÖSZTÖNE.

Nagy

Olly temetési rövidtanítás, melyben, hogy minden
nével nevezendő keserves állapotokban, iziv bag-
gyalzo szomorúságokban, és terhes nyomorúsá-
gokban, minden kereszténynek békéletes tur-
nok kellesték lenni, rövideden, világossan, és hat-
hatoképpen a' szent írásból meg-
mutogatatik.

Mellyet össze

Az Beccsülletes, Kegyes, Istenféld Férfinak, BE-
SZERMENYI MIHALY DEAK Uramnak,
szerelmes házastársának, BÖRKATA Asszonnak,
meghidegedett teste el takarítalakor, a' Debrecze-
ni nagy Temetőben, Ezer hat száz hat-
van eggyedik éltendőben,
Boldog Asszony havá-
nak. 10. napján.

COMAROMI C. GYÖRGY.

S. I. M. D. E. D. P.

DEBRECZENBEN

Nyomtattatott KARÁNCSI R. P. György által. M. J. C. LXII.

Az kegyes olvasónak, kegyelmet, békéséget, és jó er- géliséget Istenül!

Nem volt szándékomban. K. O. hogy, vagy ez vagy egyéb, halot temetési alkalma-
tossággal való, együgyű elmélkedésem, mind ezt, mind atöbbit szűz székessé-
gessé, aképen rövideden, hogy nem csak a Magyaroknak, hanem egyéb Nemzeteknek is
hasznalhassak, a második Centuriában, (kit már az Typographusnak kezéhez adtam)
leakul akarván ki bocsátani, illy bővecsken, még pedig Magyarul, közönségesse tegyem.
Együtt másfajta vizsgálván mindazáltal, s nevezetesen pedig szerelmes hazas sarfa-
latalan meg keseredett BESZERMENYI MIHALY DEAK Uramnak, ki, ez ő ke-
gyelmé idvezült hazas sarfa hideg testének elszakításakor, tett együgyű predikatio-
nat, még akkor igen meg kedveltem, tölem hogy írásban magyarul kegyelmének ki ad-
tam, B Király Iános Uram által, egy néhány ízben ki vania, keresetét s infantia-
túl meg győztette róla, és az ő kegyelmé szomoru szíve könnyebítéjére, dolgaik között vala-
ni együgyűen le írtam, és ő kegyelmének kezéhez adtam. Mellyet ő kegyelmé, (nem
art van semmi ellentét eni benne) idvezült szerelméhez való nagy indulattyanak meg
irányítására, boldog emlékeztetnek fenn marasztására, és egy beknek az Isten A-
nyazentegyházában lelki javára prelum ala adott, és közönségesse tet. Te K. O. vedd
o neven ez jó ügyekzetet, olvasd meg ez egy néhány szal leveleket és szomoruságod-
tan, egymolicsad az benne le tett dolgokkal lelkedet. Christus legyen mind életedben,
mind halalodban nyereged, Irtam Debreczenben. 1662. Elztem. Böje
elő havának, 8. napján.

COMAROMI C. GYÖGY

Textus

Textus.

1. Samuel. 3. vers. 18.

Ö az Jehova, az mi jó az ő szemei előtt, azt csele-
kedye.

Zek az igék, az Eli Papnak szavai, mellyeket mitsoda
alkalmatossággal mondott legyen, az elsőbb versek meg
mutattak. Midőn az Eli Pap fia Hophni és Phi-
neas, az ő papi tisztékkal, és tisztékben felette gon-
szul elmenek, mivel hogy valának Belidit fia és az Jého-
va eljő vala. Jó szolgájak mikor a' busi szűnő három águ villacska-
val, és be uul vala a' serpenyőben, vagy az üstben, vagy az
magának része vala. Es minkelette meg, a' kővet meg nem aldoztak róla, azt mond-
gya vala a' Pap szolgája az embernek, a' ki aldozatot akar vala tenni. Augy busi
ide, hadd süssön meg a' Papnak, mert nem veszen te töled sütt busi, hanem nyeres
s a' többi, Cap. 2. 12. &c. ugy annyira hogy magokat utatároffokká tennék Cap. 3.
13. a' felleget Istennek haragja ellene fel gerjed, és rettenetes csapa-
sival fenyegeti, az kis gyermek Sámuel által. Cap. 3. 11. 12. 13. 14. Ime,
ugymond én cselekedtem neminemi dolgot Izraelben, mellyet valakik hallanak, mind
a' két sulók meg esendül bele, akkor az időben, mind azokat mellyeket meg mondtam
az Eli Pap ellen, és az ő hazs népe ellen véghez viszem, el kezdem és el végeztem,
és meg jelentem ő neki, hogy én meg vélem az ő hazs, mind örökre a' hamis ágy-
mellyet jól tud, s a' többi; melly mitsoda lott legyen olvasd meg. Cap. 2. 31. 32. 33.
34. tudni illik. Ime eljönnek a' napok és el ragom a' te karodat, és a' te alyao ha-
zának keserűséget a' nek helyett, mellyeket a' Jehova cselekedett volna Izraelle, és
vén ember nem leszen hazájában seba, minden te hazad népe ember között bálnak
meg, a' te két fiad: Hophni és Phineas, min. ketten egy nap meg bálnak. Eze-
ket Isten mind a' Samuelnek íentem meg kitől oszlan Eli minden poszta-
iban meg tudkozza Cap. 3. 17. mi lon ugy mond a' szűz a' melly t neked men-
do? kerlek ne síkold el en tölem. Az Isten ugy cselekedgyek veled, és ugy adgyen jor

hogy csak egy igetis azok közül nem tikkol, elemtelen valami szokott. Sámuel is kívánsága szerént eleiben adgya. v. 18. melyeket midőn meg hallott, s meg értett volna a segény Eli Pap, úgy fakad ki ezekre az szokra, melyeket el olvasek; melyekben *summa serent*, vagyon, az Eli Papnak, az ő keferüses állapotában, az Isten fel lobbant haragjának és fenyegetésének idején, kegyes maga vélelve. a holott ket dolog vagyon.

I. Eli Papnak, az Isten, keferüség hozó akarattján való meg nyugovása, ez szokban. *Az mi jo az ő szemei előtt az cselekedgye.*

II. Az ő ebbeli cselekedetinek fundamentomosa oka, a miért azon meg nyugfzik, ezekben. *Ő az Iehova.*

Magyarázat.

Ő az Iehova, az mi jo az ő szemei előtt az cselekedgye: Itt lassuk meg, mi ez kettőt. I. Micsoda mondatok jonak lenni az Isten szemei előtt, és miképpen? II. Mit akar amaz mondat. Ő az Iehova! Az I. Felelet. Ez arant elzünk ben kel vennünk, hogy mivel az Isten lélek: Ion. 4. 24. a léleknek pedig husa és csontja nintsen. Luc. 24. 39. az Isten is nem test, nem is testes, testi tagai, szeme, szaja, orra, s a több, tulajdon keppen nintsen, mint tisztidon tisztá leleknek; Hanem a szemek, tulajdonitvánk ő neki ember mod szerént az sz. irasul, az mi értelmünknek gyengélegéért, jelentven azon vagy az ő vigyázását, vagy gongyá vélelését, vagy tudományt, vagy néha magatis mint ez leczekben. Mondaik azért valamijonak az Isten szemei előtt. I. a mely tettik ő neki s. az ő sz. akarattjának, hogy végben vigye, meg cselekedgye, mint 2. Sam. 15. 26. és 25. a David szavaiban; Azt monda Sadoknak midőn Izambivételre menne, gonosz fia az Abolion miatt. *Vidd vizsga az Isten ládáját a varosban; ha kedvet talalek az Iehova szemei előtt, vizsga hoz engemet, és meg cselekedgye, hogy lassam azt, és az ő hajlékut.* Ha pedig így mond; nem gyönyörködöm benned, imbul vagyok, cselekedgye úgy ennekem, az mint jo az ő szemei előtt. Így Lev. 10. 9. II. Mondaik valami jonak az Isten szemei előtt, a melyet el rendelt, végezet, és meg mondott, hogy véghez viszi, mint ez rettenetes és keferüses állapotok, melyeket az Eli Papnak háza felől mond, jök az ő szemei előtt, mert el rendelte, és vegezte volt, &c. v. 13. 14. ezen harmadik caputban. Ez az első kérdésre való felelet.

Az másodikra Felelet. Az ő maga vélelésének; és keferüséggel fenyegető Isten akarattján való meg nyugovásának fundamentomosa okát. Mi az oka, hogy azokat a rettenetességeket halván, maga és háza nepe felől, meg nyugfzik rajta, nem csattan fel, hanem meg hunyázódik? Ez. A tiki ezeket ő rajta, és háza el akarja kövteni, a Iehova. *Ő az Iehova,* melyben néz az Istennek nemely tulajdonlágira a melyek meg győzik

embert, az Istennek akarati keferüses meg látogatásiban, hogy magát meg alazza, úgy mint. 1. örökre valólagára, melyet telzen s jelent a Iehova nevezet. 2. mindenhatólagára, melyel ő nala semmi nincs lehetetlen, az mint a Gabriel Angyal mondgya vala az Izűz Máriának Názáretben! Luc. 1. 37 &c. 3. fenkitül nem függő, mindeneken való szabados jussára, hatalmára, bírótlmára, melyel mindenekkel szeles a világon bir. mint a kinek az ég uló széke és a föld labainak samolya. Esa. 66. 1. mint a kic a föld és az ő tellyessége az föld kevelége, és abban lakozok. Psal. 24. 1. és 50. 12. mint a kic az erdőnek minden vada, s az harmok az sok ezer begyeken. Psal. 50. 10. 11. 4. Meg változhatatlan igazságára, és bészédeben való alhatatlóságára, melyel az mit meg mond, meg is állja. Azt akarja azért. Noha eleg keferüségemre vagyon, az melyeket mond, az Iehova ellenem, és az én házasm ellen, de am legyen az ő szent akarattja, am cselekedgye meg, am bortsálla ream mind azok, r. nincs mit tennem. Mert ő az örökre való mindenható, mindenekkel biro, igaz mondo Iehova: A melyekkel fenyeget, melten cselekedzi, mert örökre való; meg teheti, mert mindenható; szabad vele, mert mindenekkel biro; megis cselekedzi mert agha zatos bészédű, és igaz mondaú.

Tanulág.

Akar melly, nagy keferüséggel lassá az Isten az embert, és vea, akár melly nagy keferüses állapotok borsássa. az mint kar vallast, szerelmének halalat, nyaralyat de ő n ki bekeffeseges tuió lelekkel meg kell azon nyugodni. Imhol az Eli Pap valóban keferüses állapotokkal fenyegettetik, de meg nyugfzik rajta. Ő a Iehova az mi jo az ő szemei előtt az cselekedgye. Erre intetünk az minden nap imádságban, az harmadik keresben tanítván hogy így könyörögjünk Matt. 6. 10. Légyen meg a te akaratod, miképpen menynen az onképpen a földön is. Így cselekedett regenten David, az ő keferüses állapotában az mint fellyeb-is hozam elő. 2. Sam. 15. 26. Vidd vizsga azt mongya a Sadok papnak az Isten ládáját az varosban, ha kedvet talalek az ő szemei előtt, vizsga hoz engem. Hapenig így mond, nem gyönyörködöm benned, imbul vagyok, cselekedgye úgy az mint jo az ő szemei előtt. Így maga az Ur Jéhus, midőn a Gethsemane kertben, az halálnak félelmevel küszködnek, és ugyan verrel veriteznek. Matt. 26. 39. 42. En Atym ha leheteles, mullyek elén tulemez a pohar mind az által nem egy légyen a mint én akarom, hanem amint te, Isten En Atym ha el nem mulhatik én tulem ez pohar, hogy meg ne innam, légyen a te akaratod. Így a Pál Apostollal levő Tanítványok Césareában, kik az Agabus Propheta szajabul ertven, hogy az Palnak kezeit, lábait, meg kötözik az Sidok Jerusalemben, és adgyak Poganyoknak kezében. kerik vala úter, hogy ne menne fel Jerusalemben. De mivel Paltra nem bírhattak, mint hogy ezt mondgya vala

*Mit miveltek hírván, és az en hírvemet keferűgven? Mert en nem csak meg kötöztet-
ni hanem meg baltis is keiz vagyok, az Ur lesumnak novejert, engedven csak azt
mondak: Legyen az Urnak akarattya. Act. 21. 13. 14.*

Okai.

I. Mert akar mely keferűnek es szomorúnak láffekis az, a' mit Isten ő rea borsat, mind az által, az mint mindeneket úgy azt is, nem veszedelmire kárira, s' artalmara hanem javára, hasznára cselekedzi ő neki mint meg tetűk. Róm 8. 28. Tudjuk mond Szent Pál, hogy azoknak a' kik az Isten szeretik, mindenek javokra szolgálnak. 1. Cor. 11. 32. Mikor ítetetünk az Urul tanít-
tatunk hogy a' világgal el ne kárhoztassunk. Meg villa est regenten David. Psál. 119. 71. Io ennekiből meg alaszattam, hogy meg tanulnam a' te vende-
fides. Hat miért ne nyugodnál meg rajta? lam az orvos hí keferű italtadis, ha teltedet meteliis megnyuglzo rajta, tudvan hogy egésségedre vigyáz, Miért nem hatiti?

II. Mert az Isten tökellerés igaz, minden nevel nevezendő cselekedeti-
ben, es itéletiben. A' mi Istenünknek, amaz kö sziklanak cselekedetétököltes. Mert nek minden uti igazság. Az erős hív Isten hamisságot nem tud. Deut. 32. 4. Helyes mondotta volt Elihu amaz jeles hipallageban? Távullegyen az Isten a' gonosz-
ságtul, es a' mindenható az alnokságtul. Bizony az igaz Isten, gonoszul nem cselekedik és a' mindenható el nem fordítja az ítéletet. Iob. 34. 10. 12. Erről tesznek vallást, Nehemia s Neh. 9. 33. Igaz vagy Iehova mindenben valami esett mi rajtunk mert igazan cselekedet. Daniel. Dan. 9. 14. Igaz az Iehova a' mi Istenünk minden ő cselekedetiben melyeket cselekedet. Dávid Psál. 119. 137. és 145. 17. Igaz vagy te Iehova es igazak a' te ítéletid, es igaz a' Iehova minden ő utaihan. Ő felleget minden igazán cselekedzik úgy hogy senki csak egy pont megtartatlansággal es hamis-
sággal vádolhassa. Mondj bar csak egyet a' ki az Istentől valamit esik legkisebb keferűséget, megtartatlan szenedet volna? Nem mondható senkit ennyiezerek között.

III. Mert soha oly anyaruhan az ő hűveivel né bñnharik es annyi keferű-
séggel ne látnattya hogy mind az által Atyai mivoltat le tegye tellyességgel, hanem meg a' baragbanis, mikor fujtot meg emlékezik az irgalmasággal. Hab. 3. 2. Nem kedve szerezni iller keferűséggel. Lam. 3. 33. Nem szíve szerezni nyomor-
gat es illeti bánattal az embernek fiait; nem felejt el az ő hűveit. Esi. 49. 14. 15. 16. Valyon el felejtkezhetik az anyja az ő kicsinyérül - ha az el felejtkezhetnek, az en né felejt-
közöm el te rólad, ime az en markaimra meztetelek feltegedet, &c. Meg könyörül az nyomorúság átnyögő es szenedő hűvein. Esi. 52. 4. 5. mint amaz szegény Izraelitakon, midőn az dög halál miat, ugyan le omli nának. 2. Sam. 14. 19.

Sam. 24. 16. 17. &c. Ezt mondván az őlső Angyalnak. Eleg immár erőd le a' tekezeted? Hat miért ne nyugodnál meg rajta?

Hasznai.

I. Oktat. mire? Im ez kettőre. T. Hogy ha mindenkor meg ké-
minekünk bekefeles tőrő lelekkel nyugodnunk, az Isten akarattan, akar mely nagy keferűséggel lásson is bennünket hat. I. Nincsen so-
ha az emberek között senkinek elegeles, melto es illendő oka rea, hogy akarmi rettenetes nagy keferűségben, es nyomorúságban is Istennel szem benugordhassék, es ő ellene zugolodhassék. Az Iob Patriarchának hitvan felefele okul veti vala Iob eleiben, hogy az Isten ellen zugologyok főugyan meg atkozza ítet, az ő nyomorúságának nagyságát es holizást voltat. Iob. 2. 7. 8. 9. mégis tartode úgy mód, holot így meg nyomorodtal a' te tökellétefégedet. Aikor meg az Isten, s' hally meg. De meg mutata Iob hog-
nincs oka rea. 10. A' mint szel egy a' bolond asztronyok körül, úgy szel asztr, az jót alvetünk Istentől, es a' gonoszul nem vennőkeel? Midőn David szam ki vetestre men-
ne, nem talalt hűze lemni okora? kapolodafra maga, gondold, meg mely nagy keferűségben lett legyen, nem idegentől, annal inkább nem ellensé-
gől, hanem az ő agykatul szarmazot fiatul szenedve, kiralybul bujdosova gazdagból többire küldüsi, boldogból boldogalanna, orizagloból, mint egy orizaga veztet vandorra tetetven, es mind őrokfegeből kincse fele-
fegi germeki, jo akaroi között kiűzetetven, mind az által csak azt mó-
da. Ha így mond az Iehova ennakem. Nem gyönyörködöm benned. Imbol vagyok-
an, cselekegyek úgy a' mint jo az ő szemielot. 2. Sam. 15. 25. 26. Sőt meg nemula Psál. 39. 10. Mert tudta hogy a' mirajta eset az Iehova cselekedte. Iob. is eleget disputalodek barátival, s' az uta Isteuclis de vegre, ha meg nezed, megládd mint szoll Iob. 39. 37. Ime hitvan vagyok en mit felelhetnek neked? az en kezemet szamra tezem. Egy szor szolltam de nem felelek, avagy keizet de nem felek többre. Erre tanítottunk ám közönfegessen. Lament. 3. 29. vagy 28. az Magyarban. Mit panaszkodik az elo ember, s' ferfiu, az ő bűne felől? Tudakozzuk meg, es vizsgáljuk meg a' mi utakat es terjünk meg az Iehova bű-
Az Isten akarattya a' leg elsőbb es legfelőbb, mely ala kel vertetni minden mi akaratunknak. Nem az a' mi szonk, Ha akar ő Istenis akarja, hané ez Ha Iste akarja, akarom. Mint bőven meg rimterre szent lakab c. 4. 15. Ezt kell úgy mond mondanotok. Ha az Ur akar adja, hogy ha elunk imert vagy amazt cselekedjünk. Az mindennapi imadtságban is ezzel ojanlyuk magunkat, hogy az Isten aka-
ratva legyen meg mennyen es földön. Matt 6. 10. Idvezitőnk nem pufzta em-
ber vala, megis akaratyat sz. Atya ala veté. Mat. 26. 39. Nem úgy legyen a' mint en akarom, hanem a' mint te. Legyen a' te akaratod, Igy cselekednek a' sz. Pál keferűséges állapottyaban, melyet Agabus prophetat vala nekik SZ.

Lukácsok. Act. 21. 14. mint fellyebbis elő hozam. *Legyen ugy mond az Urnak akarattya.*

11. Inti azokat. 1. kik még örömlökben lévén, az Istenből elejekben adatott hivatalyokban ferenylen forgolodnak, járnak kelnek; Mirel hogy minden dolgokban, az ő magok akarattya, vessek az Isten akarattya alá; megfogadván az szent lakab tanitását, és követvén Elit, s a több szenteket, kiket előbb elő szamlalek. **2.** Kik meg izomorittatnak és vagy magok szemelyeben, vagy szerelmelekben, az Istenből keferűséggel latrattnak. Mirel hogy az Istennek az ő szent akarattya, vagy edes vagy keferű az ő nekik, bekefeles tőrő lelekkel meg nyugodgyanak. Es akarmit boes isson ő reijok, karváltst, betegleget szerelmeseknek halalat, &c. csak azt mondyak Eli pappal; *O az lehora az mi jo az ő reimeit elat, az cselekedje.* Meg gondo van. **1.** Hogy nem karokra vezedelmekre hanem javokra cselekedzi Isten, mint. Rom. 8. 28. Plal. 119. 71. **1. Cor. 11. 32.** előnkben adatik. **11.** Hogy Isten igazán és igen méltán cselekedzi, mind ezt ő velek, mint tökeletes igaz Isten, kinek minden szaga szaga. Deut. 32. 4. kiben ha nifag nincsen. Plal. 92. 16. eskinek minden iteleti igazak. Plal. 119. 137. &c. **111.** Hogy meg akkori keferűséges állapitvokban is, Isten az ő Atyai mi voltat nem tette le hozzajok, hanem ha egy felől vér, más felől szan. **Lam. 3. 33.** Nem szive szorin, vér, ha egy felől sebesit, más felől bekötöz. **Hol. 6. 1.** *A lehora szaggat meg, és ő gyogyit meg minket, meg vert és be köt bennünket.* Ha egyik kezében vezűző vagyon az másikba vigasztalás. **1 v.** *Hogy ugy cselekedtenek az szentek. 1. Iob. A lehora adta, és a lehora vette el. Aldot legyen a lehorának néve, az jotel vetituk, Istenből, és a gonosz nem vennénke el? Az en kezemet szajamra téltém. Egyszer szollottam de nem felelek, a vagy kefer, de nem fogak többé.* **Iob. 1. 21. és 2. 20. és 39. 38. 37.** **11.** David *Hogy mond nem gyönyörködöm benned, im bál vagyok en cselekedjek ugy annekem, mint jo az ő szímei előtt.* **2. Sam. 15. 26.** *Meg nemulek meg nem nyitám az en szímat, mert te cselekedted.* **Plal. 39. 10. 11.** **Az Tanitványok. Legyen az Urnak akarattya. Act. 21. 14. 1 v. Christus Urunk. Legyen a te akarad, ugy legyen a mint te akarod, Atyam. Matt. 26. 39. 42.** **De miképpen kel meg nyugodniok 1.** Meg nemulván a Dáviddal, és az zugolodásra, káromkodásra, Isten ellen való békéltienkedésre, szajokat meg nem nyitván **Plal. 39. 10.** s kezeket az lobból szajokra tevén **Iob. 39. 37.** **11.** Meg alázván magokat az hatalmas Istennek kezéi alatt; mint szent Peter int. **1 Pet. 5. 6.** *Alázzátok meg magatokat, az Istennek hatalmas kezé alatt, hogy irteteket alkalmatos időben, sei magatokról, miképpen az szegen ob. 39. 37. Ime én hiván vagyok, mit felélek: Dávid Plal. 22. 7. En sereg vagyok és nem félsz.* **Esaías és az Sidofag. Esa. 64. 8.** *Mi sar vagyunk.* **111.** **Ió gremenségben lévén, az Istennek kegyelmes vigasztalása; a idomálása felől, az Dáviddal. Plal. 42. 6. 12.** *Mit hagyod el magadat ob en lelkem, és mit nyugba-*

ratlanokodol en bennem? remény az Istenben, mert még dicsérem en őtet ilyen módon befejegetvén. 1 v. Istennek kedvet igyekezvén kerestni, haláadással mint **Job. Cap. 1. 21.** *legyen aldott az Urnak neve, és David, ki Istennek oltárt építé, s azon áldozok, és szolgáló ő felféget 2. Sam. 24. 25.* engedelmefféggel, Isteni félelemmel, és minden kegyefféggel. &c. **No azért mind ezeket így értvén, hogy befédemet, fordítottam reatok, 11.** meg izomorodott és szerelmeleknek halálán meg keferedett, Atyam fia. Ez tanulag által intettek arra, hogy az Istennek, ez ő l eferűséggel illető akarattya; s meg keferű lategatán, nyugodgyatok meg bekefeles tőrő lelekkel. Nintsen ugyan semmi ketsegem benne, hogy keferűségek nagy nem volna. Mert egyitek egyetlen egy szerelmes felefégetől, a mástok egyetlen egy jó lőz hallo szerelmes magattya-tul folztatott meg, és mind kettőőknek gyönyörűségetetett el szímei előtt. &c. mind az által elmerjete meg, hogy Istenből vagyon. *ő a lehora!* Meg cselekedhet, hogy ez somorulagban merítse fejete- ket, és így meg keferittsen benneteket, mert öröke való mindenható, mindenekkel biro. &c. hatalmas Isten, szabad mindenekkel, szabad mindnyajunkat szabad veletek. Legyetek azért bekefeles tőrők, és ez ő keferűséggel illető szent akarattya, nyugodgyatok meg bekefeles tőrő lelekkel. **1.** *Mert, nem gonolztokra hanem javokra cselekedzi, ha igazán őtet szeretitek.* **Rom. 8. 38.** **2.** *Mert, tökéletes igaz, és ő benne semmi meitalan cselekedet nincsen.* **3.** *Mert, most sem tette le Atyai mi voltat, hanem próbál benneteket.* **4.** *Mert, az Isten hivi, így cselekedtenek.* Nyugodgyatok meg hat rajta, ha Istennek ez dolog tette, tessék nektek is, ha Isten szímei előtt jo volt. legyen jo az ti szemeitek előttis. és az keferűségben igen el ne menyetek, hanem az elebb meg mondott modok, és regulak szerent, cselekedgyetek. **1.** Meg nemulván. **2.** Magatokat meg alázván.

3. Ioreménységben lévén. **4.** *Ő neki kedvet kerest-
vén, és ha ezeket cselekedzitek szent
lelkével beletek szali, és meg
vigasztal hathato kép-
pen. Amen.*

²₂ Az halálról elmélkedő Kegyesnek buzgó könyörgése.

H eletnek és halál-nk, örökké elő, soha meg nem ha o Ura, dies-
legesi szentjehova, serekegnek istene, az aido Ur jelsuban, ve-
c m meg bekellert Izerelmes Atyám, ki mind az életből, mind a
halálból szbasosla isafakodol, v kikerakiriz meg ősz, v kikerakiriz meg
elevenitethz; v kikerakiriz meg lebesitethz, v kikerakiriz meg gyogyi-
taliz, és a min teneket testzik a pokolra alá viziz és imet tel hoziz. Te
a te szbasos szentelizerent monnyunkat változas aia vetetiel, de te
názad változas, löt még csak árnyekozalás a változal nek ninesen; te lenki-
nek ez árnyek eletemen a fanooslagot nem engedtel, de te meg marósz mind
ő öröke, és a te elszentelidnek ninesen vege; meg haratoztad minden-
künnnek eleter, és soha le a ki közzüünk az által nem hagiz; mi helyen meg
seadeusz a mi álnoklágunkat, otran mindjárt meg emelized mint a mily
a mi kívánatos voltunkat, el vezred izep ábrizunkat, és meg szünteted
minden mozgásfinkit, en szegeny bűnös fereg, ha valo por és hamu, meg
kefereidet szivel és buzgo lelekkel folyamodom, a te Atyai könyörűlethe-
gednek lábaihoz, és búneimnek fulyát erezen; ma holnap löt meg
minden szepillatásban elmulto árnyek voltomat előtem viselven; a
halálban és a földnek porában nem maradhatszágomat, bizonyos fel tá-
madásomat uelle tre szeke deleben valo állásomat, tellyes eletemről; ele-
tembeli minden gondolatomról, szolalimról, és cselekedetimről valo ke-
mény szám-adalomat, minden ketelkedés nélkül hívén; és a te itelered-
ben valo el állhatatlan igazságo a fuiképpen rettegen, esedezem a
földnek poráig meg alázodva előtred, hogy fordully hozzam, v tekints
reám, de a te könyörűd irgalmas, és nem bünted haragos szemiddel.
Ne szál porbeuen velem, ily hiszontalan féleggel, veghetetlen féleg-
levén, és v te minden tudalodn k könyvet, melyben minden iktos és nyil-
ván valo vetke dolgomat fel irad, ne nyisd ki ellenem, és azok szent ne-
kelly és sententiizz meg engem. En magam vádolom magamat, magam
testek bizonytlagot magam ellen, magam mondok törvenyt, és karhozato-
h sententiizz magam ellen. Méltó, méltó vagyok hogy halál-nak halálával meg
N halljak, és az idő szentent való testi halál által az örökre valo lelki testi
g halálra szálljak. Méltó vagyok hogy töled örökre el vertesseim; szemed
elől a külső ferettségre üreztessim; szentid lelegeből ki rekesztessim; és
az en leg nagyobb ellenfégi nek. a pokolbeli kinzo őrdögöknek, a leg
a nagyobb gonoszra v veghetetlen jajra, a kénkőves tűzzel őrdöke egő tonak
sz fenekére táltatitván, őrk predajul adatlalim. Mert vetkeztem; Mi-
kor még nem is volnék, már az en elő szüdimben, a vetkes Adámban
és Szabán, töled edes Teremtőm, el szakadtam; magamat természetem

Izerént, bűnöm el haragnak hívá teltém. Hogy az én An tennék nél-
ben, mint a tejet egy öntőtől engemet, és miként a láptot egy olottól,
bőrrel és hullal fel örlőzettel, csontokkal és innakkal be tedeztél, és belem
lelketadván, rejtjekben csináltál, az erendő bűnrel meg mocsokoltam,
és álnoklágban fogtatam. Hogy ez nem hazámnak hanem bűdofálom-
nak tőled rendelt világra, anyám méhéből kijöttém, előtled az kárhoz tr-
méito undok bűnös voltam! Hogy nevedettem, és a jó s gonosz között
választást, jobb és bal kezem között különbséget tenni kezdgettem, a bűnt
cselkelésként nem el kezdtem, azt az ulti, hozzáfugodra, hol szantfán-
dekből, hol gyarlóságjól minden napon követtem, és mindez oragis utu-
ra nem szüntem! az ellened való járásban mint a hál a vízben ugyan
gyönyörködtem, a bűn telet szomjuhoztam, és sokszor míg elcsod
gönölséget nem cselekedtem, nem nyughattam. En vagyok, én, a ki
minden törvényedet megtrötöttem; minden ügyományidát által hag-
tám; a mit parancsolál áltad ígérve, hogy cselekedjem, nem cseleked-
tem; a mit intőtál átokkal fenyegetve hogy el kerüllyem, veghez vittem.
Oh! megfáztál hirtelen bűnöm soklaga, csudálkozásra méltó nagylaga,
és cselkelő undoklaga. Csak a melyeket tudok, tudomlabbak a tenger
közeyenél, hát az én tükör vétkemnek kicsoda ruhátlan izamat? Csak
leg kisebbik vétkemmetül kárhozárt érdemlek, hát mind egygyűt, olly
nagy, sok, és tükörlel bűneimmel? Kicsoda az a bűnös, a ki terüled oh igaz-
ságnak listán, hitelen szörnyű csapással meg bűntettettetett a kinel én jobb
és érdemteleneb volnék a te haragosa? Tudom, látom, hiszem, a sir-
lommal meg vallom, hogy ha érdememre fizetesz az örök pokol leszen ju-
talmam: ha irgalmasod szerezni nyuliz hozzáam, nem nyerek egy pont irgal-
masságotis, örökre el veszek, jaj! jaj! bizony el kárhozom! De kérlek, oh
hozzád tellyes szíbból meg terő, vezénző voltokban, hozzád igaz hittel ra-
garkodo bűnösöket, soha meg nem utálo, hanem rajrok meg könyörűd
listén, irgalmas Atyám, leány meg engemet bűnöm miatt el vesztetű, de meg-
tarto kegye mederlírván kerő, nyomorult fiadat, Könyörűly rajtam, Izs-
fiadnak ártatlan vere hullásáért, irgalmasságodból, a te esküvése telt reg-
fogadálod Izerént, legy irgalmas kegyelmed kárhozárt érdemlő fejemnek.
Nyujcs ki irgalmis meg tarto kezdet, és bűneimnek mélyfeges tengerében
örökre el vesznem ne hadj hanem emelyfel a sárból, rapad ki a kárho-
zátból, és ments meg az örökre kinzo hóheróknak kezéről. jobb szent-
feges Atyám hogy tiedd legyek örökre, hogy sem övek. jobb hogy a di-
csőségekben, tekedet, a te szentiddel faragharatlanul örökre megirjelek,
hogy sem vélek a kárhozatban, bűneimmel, atkozottul örökre ingerellyelek,
Ne kessél azé, irgalmasságoddal hamar előzz meg tirkos és nyilvan való
bűneimet bocsáld meg: minden bűntételeket engedj meg. Szent el-
keddeljő hozzáam, ne utaly meg, szálly be belem, lakozzá bennem öröki

ke, és Ioh: 15: 11 ne távozzál. Tartottulajdonodnak, és minden ellen-
tegem ellen, ténem ma adnak maradt nek. Igazak a te tanításoddal,
hogy annyak életemet ízezem neked; Tetteimre leke ne kerül-
tál. Kegyelmed által tisztán előtred; gyönyörködhessem törvényedben. jár-
hassak utadban, letevéteidnek virághassak te veled. Ehessek, haláluk
egyesül neked. Edes Atyám, a mig bujdosatál mennyi hazámom ki-
ez földön, külsőképpen belsőképpénélj meg, minden tettük ki veled-
ez földön; bűnökkel meg. Feljebbenn annál, mint elzenedhetem, keler-
temem, és akarmi nevel nevezendő nyomorúságokkal, a te Izerem-
tő elszakadnom, ne háj. jutásedrebben minden órában, hogy kicsiny
ideig való vagyok; por, hamu, fű, és hamu el muo bujotok; hogy éle-
te is olyan mint az árnyék, kibenn állandóság nincsen; hogy olyan mint a
parhiz, mely te ízik egy kevesse és hirtelen elenyésk; ki hogy ez világ nem
hazám; hogy nincs itt maradt a várakom, hanem jöendő kell várnom
és kívánom; hogy előtred csak jövényes és zarándok vagyok. Kívánál-
vejem Izent országodat, és en fenveléges mennyi hazám. Utakid
meg ez világot, és abban lévő világokat. Emeid fel ívemet az oda fel
valókra, hogy az enfejemhez az Ur Jeshuhoz onatthalak. Ha álomra ke-
szit el, és minden országot tartozom. Híretemben külső nyavalyakkal
erőtelenítél, Izerető Izent Atyám, belsőképpen a te leteleinek vigázta
lásával erősis. Ha satán bűneimnek foglalkozál, ha agadnak szorúsá-
gával, a törvénynek átkával, és a pokolnak kínyával, jelzi, te, ugalmá-
ságonnak el fogyni a csilágával, igálagonnak kegye emmel merteklett vol-
tával, meg válto Uramnak erdemével, és a regem meg keztetett meny-
Országának gyönyörű boldoglagával, biztals. Midőn világba jött bujdosá-
mat meg elegni, életemet el venni, lelkemet magához a dicsőlegben
által költözti toki kard, a halálnak felelme és fájdalom, és erősis és bátoris
meg. Ha kedves tettzed, ad elzemen, elmemem, a nyelvyemen való
csendes meg halált. Cselekedd meg cselekedd meg, Izerelmes Atyám
mind ezeket; a ezis, hogy a miképpen te vagy élettemben nyelvésem, te
legy halálomban is; a miképpen teneked elek, hallyakis teneked, és világi
életem el kelven az örök életben, örvendezhesek veled, velem jól te-
vőrgimáz Atyammal, mind örökre Amen.

Anno, Christi. 1662. Aug. 15. aia. 36

